

проси тъло святаго славнаго мученика Феодора, когто и прѣ и го помаꙗ съ благовѣнны мурѣ, и като го ѿбѣи съ чиста плащеніца, и положи го въ грбъ. Домаси во грдѣ. Бухаитствъ, и сѣкоа година совершающе честнѹю Егѡ и сватѹю память. скончася же сватый мученикъ Христовъ Феодоръ въ лѣто Христово 289. месеца Февраліа въ 17-тый днъ, когдѣто царуваше Мадеміанъ мучительъ, въ наск же царствѹщъ гospодъ нашемъ Іисѹсъ Христъ, емѹже слава и держава со отцемъ, и сватымъ азхомъ, нынѣ и приси, и во вски вѣкѡвъ, Амінъ.

О честной святаго великомученика Феодора турна.

Подибръ царь Константина, сына великаго Константина, 186нъ штвпникъ скіпты царства пріимшъ, и ѿ Христѣ во Ідолослуженіе приложившъ, повдигнасѧ голѣмо гоненіе на Христіаны тѣ, не сѧмъ гаки по и тайнѣ: понеже срамуващесе нечестивый сичкихъ гаки да мучи сѣрови и безчеловѣчи, вѣрѣ и боїшесе да се неприлагатъ къ Христіанамъ множайшии ѿ Ідлопоклонниковъ, глѣдающе мъжественното страданіе и терпеніе на-Христіаны тѣ, и змысли скверный и лѣтний сокровеніи скрытомъ да ѿскверни людѣй Христовыхъ. понеже знаеше, защо Христіани тѣ найвече въ первшю седмичу святаго великаго поста ѿчищаются и внимаатъ Богу: за тога побыка грдскаго Епарха въ константинополи (въ цариградѣ), и заряжа да сокератъ по пазарыща та продаѣмы тѣ гастїа, и да ги махнатъ: а дрѹги гастїа, хлѣви и питїа, който напредъ тайнѣ смѣсиха съ крѣвь ѿ Ідлскии тѣ жертвы, и ги оумржсиха, ныхъ да и знесатъ на продааніе, защо Христіани тѣ во сватѹю постъ като куповатъ ѿ нихъ, че да се